

ΗΣΙΟΔΟΣ - ΘΕΟΓΟΝΙΑ (ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ)

Προοίμιο

Έργα Μουσών (1-21), Η Επιφάνεια των Μουσών (22-35), Ύμνος στις Μούσες (36-115)

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴ θ' Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾶθεόν τε
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησοῖο 5
ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοῦς, ἰμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἤερι πολλῇ,
ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι, 10
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον, 15
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῳ τ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο· 25
«Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρῦσασθαι.»
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθιλέος ὄζον 30
δρέψασαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αἰοιδὴν
θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
Ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρων; 35

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου

δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
 θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῆ
 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν, 45
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτήρες ἑάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὕμνεῦσι θεαὶ λήγουσαι τ' ἀοιδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 Αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων 50
 ὕμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδη τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νυκτὸς ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἦσιν ἀοιδῆ 60
 μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσας,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου.

[Ἐνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 ἐν θαλίης· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.]

Αἶ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῆ,
 ἀμβροσίη μολπῆ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ὕμνεύσας, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει 70
 νισσομένων πατέρα ὄν· ὃ δ' οὐρανῶ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὐ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἀείδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλεια τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνια τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ' ἠδὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἦ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 Ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
 γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῶ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἳ δὲ τε λαοὶ 85
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90

Ἐρχόμενον δ' ἄν' ἀγῶνα θεὸν ὡς ἰλάσκονται αἰδοὶ μελιχίη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν· τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή. Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν, αἰψ' ὅ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.	95
Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἰμερόεσσαν ἀοιδίην. Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, οἱ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος, Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὓς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος. Εἶπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων, ἄστρο τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον. Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι [ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὅ τι πρῶτον γένητ' αὐτῶν.]	105 110 115

Κοσμογονία - Θεογονία

Πρώτα στοιχεία. Γη, Ουρανός και Τιτάνες (116-153)

Ἦ τοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα Γαῖ' εὐρύτερος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ [ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου, Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,] ἠδ' Ἴερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο· Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο, οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑ' αὐτῇ Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι, ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ. Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαριέντας ἐναύλους, [Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἄν' οὐρεα βησσηέντα.] Ἦ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον, Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην, Κοῖόν τε Κριόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἴαπετόν τε Θείαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε	120 125 130 135
---	--------------------------

Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπτην τε καὶ Ἄργην ὄβριμόθυμον, 140
[οἱ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.]
Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·] 145
ἰσχὺς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὠμων ἀίσσοντο, 150
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὠμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι·
ἰσχὺς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

Πτώση του Ουρανού (154-210)

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθηοντο τοκῆι 155
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἦ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην. 160
Αἰψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
«Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἱ κ' ἐθέλητε
πεῖθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λώβην 165
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγγετο. Θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
«Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη·
Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντη· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαυῆ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός 180
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·

ὄσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 γείνατ' Ἐρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ', ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν.
 Μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
 ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
 ἔπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποιή 195
 ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
 [ἄφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 [Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 ἠδὲ φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.] 200
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἔς φῦλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένιους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἔξαπάτας τε 205
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μελιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκε
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὐς τέκεν αὐτός·
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210

Γένος Νύκτας (211-232)

Νύξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνειρώων·
 — οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή, —
 δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἐσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο 215
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίους,
 [Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
 αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν· 220
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτη.

Τίτικτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα 225
 Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
 Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε

Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε
Δυσνομίην τ' Ἄατην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
Ἵρκον θ', ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.

Γένος Πόντου (233-336)

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήγορα Φόρκυν
Γαίη μισγόμενος καὶ Κητώ καλλιπάρηον
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων 240
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
Πλωτώ τ' Εὐκράντη τε Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε
Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
Κυμοθόη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τ' ἐρόεσσα 245
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυν
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250
Ἴπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυν
Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγη
ῥεῖα πρηῦνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτη,
Κυμώ τ' Ἠϊόνη τε ἐυστέφανός θ' Ἀλιμήδη 255
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
Ληαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια
Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
[Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος]
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δῖη τε Μενίππη 260
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θύγατρα 265
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν
ἠυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἳ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἔμ' ἔπονται
ὠκείης πτερύγεσσι μεταχρόνιαι γὰρ ἰαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήους 270
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἀνθρώποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνωῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο

ἐσχατιῇ πρὸς Νυκτός, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
 Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσα τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἦ μὲν ἔην θνητὴ, αἶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἶ δύο· τῆ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
 ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μῆλων,
 ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει 285
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρῶη κούρη κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη
 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιορῶντι εἶν Ἐρυθείη 290
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο
 ὄρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῶ ἐν ἠερόεντι πέτρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Ἦ δ' ἔτεκεν ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς 295
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἐν σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα καλλιπάρηον,
 ἥμισυ δ' αὐτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε 300
 αἰόλον ὠμηστήν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἦ δ' ἔρρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα, 305
 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Τῆ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ
 δεινόν θ' ὑβριστὴν τ' ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρη
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι· 310
 δεῦτερον αὐτίς ἔτικτεν ἀμήχανον, οὐ τι φατειὸν
 Κέρβερον ὠμηστήν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὐτίς ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυίαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη 315
 ἀπλητον κοτέουσα βίη Ἡρακληεῖη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτροωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλέης βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἦ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ, 320
 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε·
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
 [πρόσθε λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325

Ἡ δ' ἄρα Φῆκ' ὀλοήν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
 Ὀρθῶ ὑποδηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὁ οἰκείων ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων, 330
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
 Κητῶ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 σπείρησιν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει. 335
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστίν.

Γένος Ὠκεανού καὶ Τηθύος (337-370)

Τηθύς δ' Ὠκεανῶ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην
 Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
 Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελώϊόν τ' ἀργυροδίνην 340
 Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα
 Πηνειόν τε καὶ Ἑρμον ἐυρρείτην τε Κάικον
 Σαγγαρίον τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθενίον τε
 Εὐνῆον τε καὶ Ἄρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε Ἰάνθη τ' Ἥλέκτρη τε
 Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδῆς 350
 Ἴππῶ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
 Ζευξῶ τε Κλυτίη τε Ἰδυιά τε Πασιθόη τε
 Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἔρατῆ τε Διώνη
 Μηλόβοσις τε Φόη τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη
 Κερκῆς τε φυὴν ἔρατῆ Πλουτώ τε βοῶπις 355
 Περσηῖς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τε Ξάνθη τε
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα Μενεσθῶ τ' Εὐρώπη τε
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμη τε Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρῦσις τ' Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ
 Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόη τε 360
 καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφραγὶς προφρασεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεᾶων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτῶν ἀνὲρ' ἐνισπεῖν,
 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασι, ὅσοι περιναιετάωσιν. 370

Γένος Θείας, Κρείου και Κοίου (371-410)

Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἡὼ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα 375
Ἀστραϊόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεάων
Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
Τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτ' Ἡοσφόρον Ἡριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα, 385
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὀδός, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύη,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἔδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσεν Στύξ ἀφθιτος Ὠκεάνη
ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν, ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
παῖδας δ' ἡματα πάντα ἕο μεταναϊέτας εἶναι.
Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι 405
Λητώ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεὶ,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου,
ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῆσθαι ἄκοιτιν. 410

Ὕμνος στὴν Ἐκάτη (411-452)

Ἦ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρρον δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτιοι θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.	415
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ἔρδων ἱερά καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται, κυκλήσκει Ἐκάτην πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῆ ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς, καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμῖς γε πάρεστιν.	420
Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων. Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα, ὅσσοι ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν, ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός, καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἦσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς, ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.	425
Ἵδι δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν· ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει, ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὄν κ' ἐθέλησιν· ἠδ' ὀπότ' ἐς πόλεμον φθεισῆνορα θωρήσσονται ἄνδρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.	430
Ἔσθλη δ' αὐθ' ὀπότ' ἄνδρες ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι, ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν· νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἀέθλον ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.	435
Ἔσθλη δ' ἰππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ, ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν, ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.	440
Ἔσθλη δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ Ληΐδ' ἀέξειν· βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα, ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν. Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.	445
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς. Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἶ δέ τε τιμαί.	450

Γένος Κρόνου καὶ Ρέας (453-506)

Ῥεῖη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα, Ἴστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον ἴφθιμόν τ' Αἶδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει	455
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον Ζηνὰ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθῶν. Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὡς τις ἕκαστος νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο, τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων	460

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληίδα τιμῆν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
 καὶ κρατερῶ περ ἔόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς· — 465
 τῷ ὅ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαὸς σκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἔους κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαϊάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
 παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆι καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 ὁππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
 Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄνθρω ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
 Τὸν τόθ' ἔλων χεῖρεςσιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν
 σχετλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμάσσας 490
 τιμῆς ἐξελαίειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἠὔξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 [Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς]
 ὄν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης 495
 νικηθεῖς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἑοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξέμεσεν λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθήῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν. 500

[Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατήρ ἀεσιφροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πίσυνοσ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.] 505

Γένος Ιαπετού (507-534)

Κούρην δ' Ἴαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαιεν.
Ἦ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον ἠδὲ Προμηθέα, 510
ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστήσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενoitιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἐρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ 515
εἶνεκ' ἀτασθαλῆς τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πέiraσιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων,
ἐσθιῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὁ γ' ἦπαρ
ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
Τὸν μὲν ἄρ' Ἄλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
Ἴαπετιονίδη καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτά γ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἰόν·
καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὄν πρὶν ἔχεσκεν,
οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέει Κρονίωνι.

Προμηθέας. Δημιουργία γυναίκας (535-616)

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι 535
Μηκόνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βούην πρόφρονοι θυμῷ
δασάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
ἐν ῥίνῳ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ,
τῷ δ' αὐτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἴαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἔτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδῶς. 545
Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
τῶν δ' ἔλε', ὅπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μήδεα εἰδῶς 550
γνώ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἴκετο θυμόν,
 ὡς ἴδεν ὄστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὄστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 ᾧ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάϊς Ἴαπετοῖο 565
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοῖλῳ νάρθηκι δάκεν δέ ἐ νειόθι θυμόν,
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570
 γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρέῃ ἐσθήτῃ· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην
 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
 [ἀμφὶ δὲ οἳ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
 ἱμεροτὸς περιθήκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ἀμφὶ δὲ οἳ στεφάνην χρυσέην κεφαλήφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα·
 τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, —
 θαυμάσια, ζῴοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν. 585
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. 590
 [ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,]
 τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ' αἰ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὀπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 κηφήνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων· 595
 αἰ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμάτιαι σπεύδουσι τιθεισὶ τε κηρία λευκά,
 οἳ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 ὡς δ' αὐτῶς ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήονας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρην κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν

μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἴκοιτο
 χήτει γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βίότου ἐπιδευῆς 605
 ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτήσιν δατέονται
 χηρωσταί· ᾧ δ' αὐτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνήν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
 τῶ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερίζει 610
 ἐμμενές· ὃς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἐχὼν ἀλίσστον ἀνίην
 θυμῶ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστιν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
 καὶ πολυίδριον ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Τιτανομαχία

Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῶ
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύη, δῆσεν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ
 ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος 620
 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἐνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 ἦατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 625
 οὐς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
 αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
 σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες 630
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 Τιτηνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο·
 οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτηνες ἀγαυοί,
 οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
 οὐς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνω εὐνηθεῖσα. 635
 οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα, 640
 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 πάντων ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 [Ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 κέκλυτε μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 645
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
 Τιτηνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χειρὰς ἀάπτους 650
 φαίνετε Τιτήνεσσι ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ
 μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες

ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλάς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655

ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἄλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἄψορρον δεῦρ' αὐτίς ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν 660
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονοι βουλή
ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνά κρατεράς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνεσσαν δὲ θεοί, δωτήρες ἑάων,
μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε 670
δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675

Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφοτέροισι· δεινὸν δὲ περιίαχε πόντος ἀπείρων,

γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος 680

ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῆ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685

κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένος πλήγτο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχᾶδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690

ἴκταρ ἅμα βροντῆ τε καὶ ἀστεροπῆ ποτέοντο
χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἰερὴν φλόγα εἰλυφώντες
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε

καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔξεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695

πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα διὰν ἵκανεν
ἀσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων

αὐγῆ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἄντα 700

ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἢ δ' οὔρασι ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὐτῶς, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δούπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσοι δούπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μέγαλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
Ἔκλινθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν
χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ' ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
[τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη κ' ἐς γαίαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτη κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725

Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
τριστοιχεί κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφεται βουλήσι Διὸς νεφεληγερέταο 730
[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι. θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
Ἐνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μέγαθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεῖς πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.
[Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας. Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν.] 745

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔσθῃως κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε 750

ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
 μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
 ἢ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα, 755
 ἢ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο.
 Νῦξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἤεροειδεῖ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν 760
 οὐρανὸν εἰς ἀνιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν δ' ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 νηλεές ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν 765
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
 [ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
 ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
 νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 σαίνει ὁμῶς οὐρῆ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξελεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεῦν
 ἐσθίει, ὄν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
 [ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]
 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερῆ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 μακρῆσιν πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κίοισιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ὅππότη' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
 καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 τηλόθεν ἐν χρυσῆ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
 ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτιο
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
 ἢ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
 ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήρυτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δὲ ἑ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσση μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,

οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
εἴρας ἐς ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ἀγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

[Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεῖς πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.]

Ἐνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.

Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἔοντα
γαμβρὸν ἔον ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.]

Τυφώνας (820-880)

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς,
ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσησιν δνοφερῆσι λελιχμότες, ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
[πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·]

φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
παντοίῃν ὅπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὐ σκυλάκεσσιν εὐκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
ἄλλοτε δ' αὐ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὐρεα μακρὰ.

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ
καὶ κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξ' ἔννεπα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης.

Ποσοὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
ὄρνυμένοιο ἀνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.

Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
[πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]

ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τρέε δ' Αἰίδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω, 850
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφις ἐόντες,
 [ἄσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δημοτήτος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῆσιν ἰμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 οὖρεος ἐν βήσσησιν Αἴτνης παιπαλοέσσης, 860
 πληγέντος. Πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμὴ θεσπεσίη καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς
 τέχνη ὑπ' αἰζῶν ἐν ἐυτρήτοις χοάνοισι
 θαλφθεῖς, ἢ ἐ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστιν,
 οὖρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω 865
 τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὑφ' Ἥφαιστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 νόσφι Νότου Βορέωτε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῆ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ·
 Οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
 αἰ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῆ θυίουσιν ἀέλλη·
 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
 πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880

Ἡ νέα Θεοκρατία

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνεςσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὰς διεδάσσατο τιμᾶς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν
 πλεῖστα τε ἰδυίαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν 890
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 τῶς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμῆν
 ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι
 πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν 895

ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἠμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε. 900

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
Εὐνουμίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἱ ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἣ πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε διδοῦσι 905
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κόουρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινήν·
[τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶβετο δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιῶνται.] 910

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἦν Αἰδωνεὺς
ἤρπασε ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἥς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς. 915

Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐραניῶνων,
γείνατο, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα. 920

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἣ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην 925
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,

Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτη,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐραניῶνων. 927

Ἐκ δ' Ἀμφιτριτίης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅστε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλη καὶ πατρὶ ἄνακτι

ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἳτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἦν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἐρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα. 940

Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.

Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
ὄπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος Ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
ἵς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 955

Ἡελίω δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίνη
Περσηῖς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλήσι, Ἴδυϊαν καλλιπάρηον. 960
ἦ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι
γείναθ' ὑποδηθείσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ἡμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ' ἠπειροὶ τε καὶ ἄλμυρός ἐνδοθι πόντος.

Ἡρωγονία

Νῦν δὲ θεάων φῦλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι 965
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, διὰ θεάων,
Ἰασίων ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι 970
νειῶ ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἔσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πάντη τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975
Ἰνώ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον
Αὐτονόην θ', ἦν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

[Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρουνέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληεῖη
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρῷτῳ εἰν Ἐρθεΐη.]

Τιθωνῷ δ' Ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα. 985
Αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.

Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη ᾧρτ' ἀναρεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς νησπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.	990
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος Αἰσονίδης βουλήσι θεῶν αἰειγενετῶν ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους, τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, ὑβριστῆς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός. τοὺς τελέσας Ἰαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας, ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν. Καί ῥ' ἦ γε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν, Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο. Αὐτὰρ Νηρηῆος κοῦραι, ἀλίιο γέροντος, ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε διὰ θεῶν Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην, Πηλείδῃ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα. Αἰνεῖαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια Ἀγχίσῃ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὑληέσσης. Κίρκῃ δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο, γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ Ἄργιον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε· [Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.] οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγκλειτοῖσιν ἄνασσον. Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψῶ διὰ θεῶν γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.	995 1000 1005 1010 1015
Μετάβαση στις Ἱοιες	
Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα. Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.	1020